

Full diocesà

22 de desembre del 2019

p4 – Manifest de Nadal de Càritas diocesana

p5 – Els seminaristes i la Mare de Déu

**Bones festes
de Nadal!**

Nativitat (1732) de Giovanni
Battista Tiepolo

«La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel»

Diumenge IV d'Advent / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

En aquells dies, el Senyor digué a Acaz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel.» Acaz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor.» Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»
(7,10-14)

Salm responsorial

Senyor, veniu a salvar-nos.
(Salm 23)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la bona nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta bona nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts. Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.
(1,1-7)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús,

perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.» Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.
(1,18-24)

«Jesús, el Messies,
vingué al món
d'aquesta manera:
Maria, la seva
mare, promesa
amb Josep, abans
de viure junts es
trobà que esperava
un fill per obra de
l'Esperit Sant»

La fe de Maria i Josep

Miquel Tresserras Majó, prev.

L'evangeli d'avui és la història de Maria i Josep, uns personatges la vida dels quals es transforma en acceptar el do de la fe.

Molta gent, potser tothom, té l'experiència obscura de Déu. Els cristians hem trobat en Jesús el mateix Déu, i la trobada ha canviat la nostra manera de relacionar-nos amb ell, les persones i la naturalesa. Els pares ens van ensenyar que el Fill de Déu es va fer home i que nosaltres, per Jesús, també som fills de Déu. Ho vam creure, ho creiem, com Maria i Josep. Per això celebrem Nadal.

A Déu, sense veure'l, el podem «experimentar», hi podem parlar. Com que el portem a dins, sap com som. Ens estima i ens entén. Però no ens el podem imaginar. Tampoc no podem fiar-nos gaire de fervors i èxtasis, que sovint són només emocions passatgeres. La fe també estimula la intel·ligència i ens diu que la raó té uns límits.

Però Jesús ens adverteix que Déu es fa visible en el compromís ètic. El culte consisteix a assumir la responsabilitat de crear al nostre entorn un estil de vida en què les persones es tractin com a persones. Qui dóna pa a l'afamat o vesteix a qui li han pres casa i roba, troba Déu i el fa visible. En el compromís polític o educatiu, hi ha l'Esperit. L'infant dels veïns que plora tota la nit, els fills que estimes i no comprens, o l'home de qui tot el poble malparla, són la imatge de Crist. És en aquest estil de vida cristià on es fa entenedora la profecia d'Isaïes: «La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

La imatge

Calia una fe robusta. Josep i Maria havien signat l'acord matrimonial amb vista al casament. Però intervé Déu i les expectatives es cagiren. La missió de Josep, el pare de Jesús, esdevé ben singular: no hi ha intervingut, i la seva promesa ja esperava un fill per obra de l'Esperit Sant.

Una fe robusta: avui parlem de la de Josep; podem pensar-ho igualment de la de Maria. Bon Nadal!

El somni de sant Josep (1625). Daniele Crespi

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

23 dilluns

—Sant Joan de Kety
Mt 3,1-4.23-24/Salm 24/Lc 1,57-66

24 dimarts

—Santa Irmina
2Sa 7,1-5. 8b-12. 14a. 16./Salm 88/
Lc 1, 67-79

25 dimecres

Nadal de Nostre Senyor Jesucrist
(festa de precepte)
Onom. de Noelia i Betlem
—Santa Eugènia
Vigília: Is 62,1-5/Salm 88/Ac 13,16-17.22-25/Mt 1,1-25
Mitjanit: Is 9,1-6/Salm 95/Tt 2,11-14/Lc 2,1-14
Dia: Is 52,7-10/Salm 97/He 1,1-6/
Jn 1,1-18

26 dijous

—Sant Esteve, protomartir
Ac 6,8-10; 7,54-59/Salm 30/
Mt 10,17-22

27 divendres

—Sant Joan Apòstol i Evangelista
1Jn 1,1-4/Salm 96/Jn 20,1a 2-8

28 dissabte

Els Sants Innocents
—Sant Abel
1Jn 1,5-2,2/Salm 123/Mt 2,13-18

29 La Sagrada Família / Cicle A

—Sant David
Sir 3,2-6.12-14/Salm 127/Col 3,12-21/Mt 2,13-15.19-23

Manifest de Nadal 2019: Reforma de Càritas

Des de fa un temps cap aquí, la diòcesi està en “temps” de renovació. Estem responent a la crida que el papa Francesc va fer a l'Evangelium Gaudium: “la renovació i reforma de l'Església” (Cf.43); la conversió cap a estructures pastorals més missioneres (cf 27). La visió de la diòcesi –Una nova organització diocesana al servei d'unes comunitats parroquials evangelitzadores- ha provocat l'inici de la revisió de les nostres estructures pastorals. Això ja està arribant a Càritas diocesana. Com ha de reformar-se Càritas diocesana a la llum d'aquest somni de futur?

Primer necessitem entendre la visió de la diòcesi i després cal que tots els agents de Càritas participin en el procés de revisió de la nostra organització: consell permanent, rectors de les unitats pastorals parroquials, consell diocesà, professionals. Entre tots hem de fer que Càritas diocesana avanci encara més en el seu servei a unes comunitats parroquials evangelitzadores. Hem començat ja aquest treball: ja han reflexionat els membres de la permanent, els rectors de les parròquies de referència de les 12 unitats pastorals parroquials i els presidents de les principals Càritas parroquials. Tots han fet les seves aportacions i estan enriquint la reflexió que ens fa avançar adequadament en aquesta reforma.

Així, doncs, necessitem tenir una visió, un projecte de Càritas parroquial, en clara sintonia amb el somni evangelitzador de la pròpia parròquia. Aleshores, la Càritas diocesana podrà servir a unes Càritas parroquials que es transformen en aquesta direcció. Càritas diocesana es vol repensar per acompanyar als directors, rectors, professionals i volun-

taris orientats cap a la visió de la comunitat parroquial a la qual pertanyen.

Definir un “nou model de Càritas” no ens ha de fer por. Portem molts anys descobrint com podem ajudar millor als més pobres i el que ara ens proposem és això mateix. Fa anys vàrem passar d'un model assistencial a un model de promoció, potser ara hem de fer el pas a un model comunitari: que l'assistència i la promoció es doni en el marc d'una acollida comunitària que inclogui l'exclòs, que sostingui i empoderi emocionalment el qui necessita motius per viure i per lluitar. Si Càritas és l'amor de Déu per a cada home i dona i ordinàriament aquest amor ens arriba a través dels germans de comunitat, potser hem de fer que Càritas sigui una petita comunitat d'amor dins de la gran comunitat parroquial.

Aprofitem aquest temps de Nadal per a cultivar més i més el cor de l'evangelium en la nostra Càritas: “amistat amb Jesús i amor fratern”. Fem que Càritas sigui una família, la família dels qui no en tenen, dels qui, perquè se'n senten mancats, no se'n surten.

L'Evangelium Gaudium (cf 177) ens hi ajuda perquè ens recorda la importància de la vida comunitària: “abraçar / acollir” totes les existències de la persona, reconeixent l'altre com a germà i sortint de nosaltres per buscar el bé de tots i anunciar l'evangelium. Per què no pensem, també a les nostres Càritas, espais de relació per créixer com a germans? Amb aquestes petites passes, ja estem fent realitat el somni d'una Càritas protagonista d'una comunitat cristiana viva, orant, fraterna i evangelitzadora.

Aquest Nadal el Museu "sta guai"

Museu Diocesà i Comarcal

Aquests dies de festes de Nadal, el Museu Diocesà i Comarcal ofereix un seguit d'activitats:

Visita guiada a l'exposició **"Aguaitant Solsona"**, a càrrec del seu comissari Jaume Tarrés.
Dia: dissabte 28 de desembre.
Hora: 2/4 de 12 del migdia.

Concurs de Nadal per a joves **"Tres, dos, un, càmera... Museu!"**
Durant les vacances de Nadal el Museu es converteix en un plató de cinema. Veniu amb els amics, porteu el telèfon mòbil i dispo-seu-vos a cantar, dibuixar, ballar o el que faci falta.
Dies: 27 i 28 de desembre / 2, 3 i 4 de gener (en horari de museu).
Adreçat a grups de joves (4-5 membres).
Premi: a triar entre un sopar amb la colla o bé una sessió de fotografia en grup.

Aquest dissabte dia 21 de desembre va tenir lloc també un taller de Nadal adreçat a famílies anomenat "La càpsula del temps".

Els seminaristes i la Mare de Déu

Seminaristes del bisbat

Molts coneixeu l'edifici del nostre Seminari diocesà a Solsona, ja sigui per un recés, o bé un curs, una trobada, etc... Si és així és també gairebé segur que coneixeu la seva bonica capella. D'aquesta cal destacar en concret la imatge de la Mare de Déu que presideix el retaule; es tracta d'una imatge de la Immaculada Concepció, solemnitat que vàrem celebrar fa quinze dies. Si fem quatre cèntims d'aquesta imatge diem que és bonica, entranyable, piadosa i tants altres adjectius dòcils que ens passen pel cap... però, deixant de banda les paraules, prestem atenció en allò que és essencial i més valuós: la seva mirada. Ulls d'una Mare que contemplen amb estima el Fill de les seves entranyes, custodiat en el sagrari. Una mirada que ens ensenya a contemplar Jesús.

Davant d'aquesta Immaculada han pregat molts dels que han passat pel nostre seminari i, d'una manera especial, és clar, molts seminaristes que han confiat les seves inquietuds, dubtes, alegries, pors i vides a la seva Mare del cel. Maria Immaculada ens és patrona i protectora i és també per a nosaltres tot un exemple que ens edifica i que ens ensenya a perseverar amb esperança i alegria. I quin millor exemple per als seminaristes que aquella que es va aventurar, plena de fe, a dir "SÍ!" al Senyor? Que aquella que, vivint en puresa des de la seva concepció, va contemplar en silenci les meravelles de l'Altíssim? I que aquella que, només amb la mirada, ens dirigeix vers Crist Salvador?

Estem preparant un escut per al nostre Seminari diocesà. Com podreu veure més endavant l'hem plantejar de tal manera que ens representi a nosaltres i a la nostra estimada diòcesi. Dissenyant-lo també hem pensat en la nostra patrona i, volent homenatjar-la, li hem reservat "l'espai principal".

Tenint present les dates, aprofitem aquest escrit per desitjar-vos un bon i joiós Nadal, i demanar-vos també la vostra pregària perquè Jesús Infant ens beneeixi amb abundoses i santes vocacions. Per acabar, us deixem com a imatge una foto del nostre "oratori vocacional".

Notícies Breus

Pessebres vivents

2019-2020

Ardèvol: dies 22, 26, 28 i 29 de desembre. Dies 1, 4 i 11 de gener. A 2/4 de 7 i a 3/4 de 8 de la tarda.

Vilandeny: dies 25, 26 i 29 de desembre. Dia 1 de gener. A les 7 i a les 8 del vespre.

Sant Guim de la Plana: dies 22, 26, 28 i 29 de desembre. Dies 4, 11 i 12 de gener. A 2/4 de 7 de la tarda.

Des del Full us desitgem un bon Nadal!

Des del Full Diocesà us desitgem unes bones festes de Nadal!

Que Jesús infant ens visiti aquestes festes, ens ompli el cor de joia i amor, ens doni fe i esperança davant les dificultats, ens faci ser més solidaris amb els altres.

I que no passi de llarg sinó que sapiguem mantenir-lo dins el cor durant tot l'any i compartir-lo amb els qui no el coneixen.

El pessebre és anunciar l'encarnació del Fill de Déu amb senzillesa i alegria

Francesc visita Greccio i signa una carta apostòlica sobre el pessebre

Coincidint amb el primer diumenge d'Advent i amb la seva visita a Greccio, la localitat italiana on sant Francesc d'Assís va instal·lar el primer pessebre de la història, el papa Francesc ha signat la carta apostòlica «Admirabile signum» sobre el significat i el valor d'aquesta tradició cristiana. N'ofereim alguns fragments:

«El bell signe del pessebre, tan estimat pel poble cristià, causa sempre sorpresa i admiració. La representació de l'esdeveniment del naixement de Jesús equival a anunciar el misteri de l'encarnació del Fill de Déu amb senzillesa i alegria. El pessebre és com un Evangelí viu, que sorgeix de les pàgines de la Sagrada Escripura. La contemplació de l'escena de Nadal ens convida a posar-nos espiritualment en camí, atrets per la humilitat d'Aquell que s'ha fet home per trobar cada home. I

descobrim que ell ens estima fins al punt d'unir-se a nosaltres, perquè també nosaltres puguem unir-nos a ell.

»Amb aquesta carta voldria encoratjar la bella tradició de les nostres famílies que en els dies previs a Nadal preparen el pessebre, com també el costum de posar-lo en els llocs de treball, a les escoles, als hospitals, a les presons, a les places... És realment un exercici de fantasia creativa, que utilitza els materials més dispars per a crear petites obres mestres plenes de bellesa. S'aprèn des d'infants: quan el pare i la mare, al costat dels avis, transmeten aquesta alegre tradició, que conté una rica espiritualitat popular. Espero que aquesta pràctica mai no s'afebleixi; és més, confio que, allí on hagués caigut en desús, sigui descoberta de nou i revitalitzada.

»Per què el pessebre suscita tanta sorpresa i ens commou? En primer lloc, perquè manifesta la tendresa de Déu.

El cor del pessebre comença a bategar quan, per Nadal, col·loquem la imatge del Nen Jesús.

Ell, el Creador de l'univers, s'abaixa a la nostra petitesa. El do de la vida, sempre misteriós per a nosaltres, ens captiva encara més veient que Aquell que va néixer de Maria és la font i la protecció de cada vida. En Jesús, el Pare ens ha donat un germà que ve a buscar-nos quan estem desorientats i perdem el rumb; un amic fidel que sempre és a prop nostre; ens ha donat el seu Fill que ens perdona i ens aixeca del pecat.

»Representem el context del cel estrellat en la foscor i el silenci de la nit. Ho fem així, no sols per fidelitat als relats evangèlics, sinó també pel significat que té. Pensem quantes vegades la nit embolcalla les nostres vides. Doncs bé, fins i tot en aquests instants, Déu no ens deixa sols, sinó que es fa present per respondre a les preguntes decisives sobre el sentit de la nostra existència: qui sóc jo? D'on vinc? Per què vaig néixer en aquest moment? Per què estimo? Per què sofreixo? Per què moriré? Per tal de respondre aquestes preguntes, Déu es va fer home. La seva proximitat porta llum on hi ha foscor i il·lumina els qui viuen a la fosca, a les ombres de la mort (cf. Lc 1,79).

»Sovint als infants –però també als adults!– els encanta afegir altres figures al pessebre que semblen no tenir cap relació amb els relats evangèlics. I, no obstant això, aquesta imaginació pretén expressar que en aquest nou món inaugurat per Jesús hi ha espai per a tot el que és humà i per a tota criatura. Del pastor al ferrer, del forner als músics, de les dones que porten gerres d'aigua als nens que juguen..., tot això representa la santedat quotidiana, l'alegria de fer de manera extraordinària les coses de

cada dia, quan Jesús comparteix amb nosaltres la seva vida divina.

»A poc a poc, el pessebre ens porta a la cova, on trobem les figures de Maria i de Josep. Maria és una mare que contempla el seu fill i el mostra a tots els qui vénen a visitar-lo. La seva imatge fa pensar en el gran misteri que ha embolcallat aquesta jove quan Déu ha trucat a la porta del seu cor immaculat. Davant l'anunci de l'àngel, que li demanava que fos la mare de Déu, Maria hi va respondre amb obediència plena i total. Les seves paraules: «Heus aquí l'esclava del Senyor; faci's en mi segons la vostra paraula» (Lc 1,38), són per a tots nosaltres el testimoniatge de l'abandó en la fe a la voluntat de Déu. Amb aquell "sí", Maria es convertia en la mare del Fill de Déu sense perdre la seva virginitat, ans consagrant-la gràcies a ell. Veiem en ella la Mare de Déu que no té el seu Fill només per a ella mateixa, sinó que demana a tots que obeeixin la seva paraula i la posin en pràctica (cf. Jn 2,5).

»Al costat de Maria, en una actitud de protecció de l'Infant i de la seva mare, hi ha sant Josep. En general, es representa amb el bastó a la mà i, a vegades, també aguantant un llum. Sant Josep juga un paper molt important en la vida de Jesús i de Maria. Ell és el custodi que mai no es cansa de protegir la seva família.

»Déu es presenta així, en un nen, per ser rebut als nostres braços. En la feblesa i en la fragilitat amaga el seu poder que tot ho crea i transforma. Sembla impossible, però és així: en Jesús, Déu ha estat un infant i en aquesta condició ha volgut revelar la grandesa del seu amor, que es manifesta en el somriure i en el fet d'allargar les mans cap a tothom.

Programació radiofònica i televisiva de Nadal

Dimarts, dia 24, nit de Nadal:

–A 2/4 de 12, Missa del Gall des de l'abadia de Montserrat, pel Canal 33, Canal Taronja, Ràdio Estel (93.7FM) i Ràdio Montserrat, Missa del Gall des de l'abadia de Montserrat.

–A les 12 de la nit, Missa del Gall per 13TV.

–A les 12 de la nit, Missa del Gall per Ràdio Nacional (RNE 89FM Solsona, 89.4FM Igualada, 94.3FM Montserrat i 99,2FM Collsuspina).

Dimecres, dia 25, dia de Nadal:

–A les 8,15 del matí, Missa de Nadal per Ràdio Nacional (RNE 5, 101.8FM Igualada, 98.8FM Montserrat, 96.8FM Solsona).

–A les 9 del matí, Missa de Nadal en català per la Cadena Cope (92.7FM).

–A 2/4 d'11 del matí, Missa de Nadal per la 2 de TVE.

–A les 11 del matí, per Ràdio Estel, Missa de Nadal des de Montserrat.

–A les 12 del migdia, Missatge de Nadal i Benedicció «Urbi et Orbi» del Sant Pare per la 2 de TVE.

Glossa

El pessebre: Admirabile Signum

Xavier Novell, bisbe de Solsona

A les portes ja del Nadal, voldria parlar-vos de la Carta Apostòlica “Admirabile Signum”, sobre el bell signe del pessebre, que el papa Francesc va escriure el passat 1 de desembre i animar-vos a llegir-la.

Poder contemplar el pessebre “causa sempre sorpresa i admiració (...) és com un Evangeli viu”, així ho defineix el Sant Pare. I és cert, ¿qui no s’ha aturat, encara que sigui per uns segons, a contemplar un pessebre deixant-se sorprendre per les figures, pel naixement, els animals, els paisatges...i ha vist néixer en el seu rostre un somriure? De ben segur que ens hem preguntat, qui es va inventar el pessebre? On va ser el primer pessebre? Com va ser? Les respostes les trobareu en aquesta Carta Apostòlica. El desig de l’inventor va ser: “Desitjo celebrar la memòria del Nen que va néixer a Betlem i vull contemplar d’alguna manera amb els meus ulls el que va sofrir en la seva invalidesa de nen, com va ser reclinat en el pessebre i com va ser col·locat sobre el fenc entre el bou i l’ase”.

Posar el pessebre a les nostres cases, sempre és ocasió per poder catequitzar algun familiar o amic, quan visitant-nos el contemplen amb sorpresa i admiració. Aleshores, nosaltres podem explicar el significat d’allò que

estan contemplant, fer reviure aquell primer Nadal i provocar aquell bell somriure de sentir-se estimat i acompanyat per Déu. I és que “el cor del pessebre comença a bategar quan, per Nadal, col·loquem la imatge del Nen Jesús. Déu es presenta així, en un nen, per a ser rebut als nostres braços (...) en Jesús, Déu ha estat un nen i en aquesta condició ha volgut revelar la grandesa del seu amor, que es manifesta en el somriure i en allargar les seves mans cap a tothom”.

Tant de bo, aquest Nadal, amb els nostres ulls d’infant, ens apropem al pessebre i admirem la bellesa de tot un Déu fet home en un infant. Tant de bo que aquest misteri toqui el nostre cor i puguem reviure que Déu vetlla pels que més estimem, especialment per aquells que no tenen a ningú, per aquells que es troben sols, tristos o malalts. Que la lectura d’aquesta carta, que trobareu a la nostra web, ens ajudi a adonar-nos que “estem cridats a reflexionar sobre la responsabilitat que cada cristià té de ser evangelitzador”. I deixem que de la nostra sorpresa neixi una oració humil: el nostre “gràcies” a Déu, que ho ha volgut compartir tot amb nosaltres per a no deixar-nos mai sols”.

Bon Nadal a tots!!!

